സ്നേഹപൂർവ്വം ആശയ്ക്കും സഹജയ്ക്കും

ജൂൺ ലക്കം കേരളീയത്തിൽ നിങ്ങൾ എഴുതിയ കത്ത് കണ്ടു. നിങ്ങളുടെ അവകാശബോധം, പ്രതികരണശേഷി, കാഴ്ചപ്പാടുകൾ എല്ലാം അംഗീകരിക്കുന്നു. സ്ത്രീ ഭൂരിപക്ഷമുള്ള നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സ്ത്രീ ശബ്ദമുയർന്നാലേ മാറ്റമുണ്ടാകൂ. പക്ഷേ, നമ്മളൊരാളുടെ അഭിപ്രായത്തോട് പ്രതികരിക്കുമ്പോൾ ഇത്രയും അസഹിഷ്ണുത കാട്ടേണ്ടതുണ്ടോ?

വഴക്കിന്റെ ഭാഷയിലാകുമ്പോൾ 'ആരാണ് മനസ് തുറന്നുതരിക? നിങ്ങളുടെ ആരോപണങ്ങളുടെ ഗൗരവം നിങ്ങൾ അറിയുന്നുണ്ടോ ആവോ!

സ്ത്രീ വിരുദ്ധമായ ആ ലേഖനം കേരളയീത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിൽ ഖേദം തോന്നുന്നു.

സ്ത്രീയെ പ്രസവിക്കാനുള്ള യന്ത്രമായി കാണുന്നത്ര പ്രകൃതിപക്ഷപാതം കേരളീയത്തിനുണ്ട് എന്നു കരുതിയിരുന്നില്ല.

കണക്കുകളോ മറ്റു വിവരങ്ങളോ ഒന്നുമില്ലാതെ മറ്റു കാരണങ്ങൾ പരിശോധിക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ ഈ ലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് കുറ്റകരമായ അനാസ്ഥയാണ്.

നാമിന്നുവരെ കണ്ടതും പഠിച്ചതുമായ പത്രസംസ്കാരമാണ് നമ്മെ ഇങ്ങനെ ചൊടിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരേ ഒരു വശം മാത്രം പറയുന്നതിനെ പത്രമെന്നല്ല പരസ്യമെന്നാണ് വിളിക്കേണ്ടത്. നിലവിലുള്ള പത്രങ്ങളെല്ലാം ചെയ്യുന്നത് അതാണ്. പത്രമാനേജ്മെന്റിന്റെ ഉള്ളിലിരുപ്പ് അവർ ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഈ പത്രസംസ്കാരം പഠിച്ചാണ് നമ്മളൊക്കെ വളർന്നുവന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് 'കേരളീയം അതുചെയ്തില്ലേ ഇതു ചെയ്തില്ലേ' എന്നൊക്കെ തോന്നുന്നത്.

ഒരു ലേഖിക അവരുടെ അഭിപ്രായം ഒരു പത്രത്തിനയക്കുന്നു. ലേഖികയുടെ അഭിപ്രായം പത്രത്തിന്റെ അഭിപ്രായമാവുകയില്ല. (ചിലപ്പോൾ ആകാം എന്നേയുള്ളൂ).

എതിരഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിൽ നമുക്കെഴുതാം. അതേ പത്രത്തിലൂടെ തന്നെ കാര്യകാരണസഹിതമാണെഴുതേണ്ടത്. 'കാഞ്ചന ഈ വിഷയത്തിൽ പഠനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ടോ. അല്ലെങ്കിൽ മറ്റു വല്ല ആധികാരിക പഠനങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിട്ടാണോ എഴുതിയത് എന്നു ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം' എന്നിങ്ങനെ എഴുതുമ്പോൾ പത്രാധിപർ ലേഖികയുടെ അഭിപ്രായം ചോദിക്കണം. അവരുടെ മറുപടി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ ലേഖിക 'കൊട്ടത്താപ്പിന്' എഴുതിയതാണെങ്കിൽ എല്ലാ വായനക്കാർക്കും മനസിലാക്കാൻ കഴിയും. മറിച്ചാണെങ്കിൽ അങ്ങനെയും. ഇത്തരം ചർച്ചകൾ വികസിക്കുമ്പോൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ വായനക്കാർ പങ്കെടുക്കുകയും ഒരു ജനകീയ പത്രത്തിന്റെ മുഖം വ്യക്തമായി വരികയും ചെയ്യും. എന്താണ് ഇതുകൊണ്ടുള്ള ഗുണം.?

1. വായനക്കാരിൽ പ്രതികരണശേഷി വർധിക്കും.
2. യാതൊരടിസ്ഥാനവുമില്ലാതെ ഉള്ളിൽ തോന്നുന്നതെല്ലാം ആധികാരികമാക്കി ലേഖനങ്ങൾ പടച്ചുന്ന കള്ളനാണയങ്ങൾ മടയിലൊളിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഒരു ജനകീയപത്രം തുടങ്ങി നിലനിർത്തുകയെന്നാൽ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. നമ്മളെല്ലാം ചേർന്നു വേണം അതിനെ വളർത്താൻ. അതിന്റെ നയം രൂപപ്പെടുത്താൻ. വായനക്കാർക്ക്, സാധാരണക്കാർക്ക് അറിയാനും അറിയിക്കാനുമായൊരു പത്രമായി കേരളീയത്തെ വളർത്താനാവുമോ എന്നാണ് നാം നോക്കേണ്ടത്.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്നും ഞങ്ങളെ കേരളീയത്തിന്റെ നടത്തിപ്പുകാരായി തെറ്റിദ്ധരിക്കരുതേ. അതിന്റെ തുടക്കം മുതലുള്ള വായനക്കാരാണ്. അതിന്റെ വളർച്ചയും പാളിച്ചയും സൂക്ഷിച്ച് പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

പത്രാധിപക്കുറിപ്പിൽ വരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും സ്റ്റാഫ് റിപ്പോർട്ടർമാർ ചെയ്യുന്ന റിപ്പോർട്ടുകൾക്കുമാണ് പത്രം സമാധാനം പറയേണ്ടത്.

കാഞ്ചനയുടെ ലേഖനം ആധികാരികമായി ഞങ്ങൾക്കും തോന്നിയിട്ടില്ല. പക്ഷേ, താല്പര്യമുള്ളവർക്ക് അന്വേഷിച്ച് പഠിക്കത്തക്ക ചില വസ്തുതകൾ അതിലില്ലാതെയുമില്ല.

കാഞ്ചന വേണ്ടത്ര വിശദീകരണം തന്ന് ഈ ചർച്ചയിലിടപെടുമെന്ന് നമുക്കാശിക്കാം.

ഗോപാലകൃഷ്ണനും വിജയലക്ഷ്മിയും
സാരംഗ് , ചിറ്റൂർ ഡാം പി.ഒ.

സമ്മാനങ്ങൾ ഒഴിവാക്കണം

വിശേഷാവസരങ്ങളിൽ പണമായോ അതല്ലെങ്കിൽ പ്രയോജനകരമായ സാധനങ്ങളായോ സമ്മാനം നൽകണമെന്നാണ് പ്രിയാകൃഷ്ണകുമാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. ഇതിൽ രണ്ടാമത്തേത് അപ്രായോഗികമാണ്. സമ്മാനം നൽകണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് പണമായി നൽകുന്നതുതന്നെയാണ് ഉത്തമം. (ചെക്ക്, ഇന്ദിരവികാസ് പത്രിക, ദേശീയസമ്പാദ്യ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് തുടങ്ങിയവയെല്ലാം പണം എന്നതിൽ പെടും)

പക്ഷെ മൗലികമായ ചോദ്യം സമ്മാനം വേണമോ എന്നതാണ്. ഒരു സദാചാരം പ്രയോഗത്തിൽ ദുരാചാരമായിത്തീർന്നതിന്റെ കഥയാണ് സമ്മാനങ്ങൾക്ക് പറയാനുള്ളത്. നൽകുന്നവനേയും സ്വീകരിക്കുന്നവനേയും വിഷമിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ദാനമാണ് സമ്മാനം. ഞാനൊരിക്കലും ഒരാൾക്കും സമ്മാനം നൽകിയിട്ടില്ല എന്നുപറഞ്ഞാൽ അത് മുഴുവൻ സത്യമായെന്നുവരില്ല. ഞാൻ ജോലിചെയ്തിരുന്ന ഓഫീസിൽ ആരുടെയെങ്കിലും വിവാഹമോ മറ്റോ നടക്കുമ്പോൾ ജീവനക്കാരെല്ലാവരും ചേർന്ന് സമ്മാനം നൽകാറുണ്ട്. ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മുതൽ പ്യൂൺവരെയുള്ളവർ അവരുടെ കഴിവിനൊത്ത ഒരു തുക നൽകും. അങ്ങനെ നൂറ്റമ്പതോളം ജീവനക്കാരിൽനിന്നു ശേഖരിക്കുന്ന പണം, പലതുള്ളി പെരുവെള്ളം എന്നുകണക്കെ, നല്ലൊരു തുകയാകും. ആ തുകയോ അതുകൊണ്ട് "പ്രയോജനകരമായ" എന്തെങ്കിലും സാധനമോ സമ്മാനമായി നൽകും. ഇതിൽ പങ്കുചേരാറുണ്ടെന്നതൊഴിച്ചാൽ വ്യക്തിപരമായി ഞാൻ ആർക്കും സമ്മാനം നൽകാറില്ല. ഇതിന് രണ്ട് കാരണമുണ്ട്:

1. ഇതൊരു നാണക്കേടുണ്ടാക്കുന്ന പണിയാണ്. സമ്മാനം സ്വീകരിക്കുന്ന ആൾക്ക് പലരിൽനിന്നാണ് സമ്മാനം ലഭിക്കുക. ചിലർ വലിയ തുകയോ വിലപിടിച്ച സാധനങ്ങളോ നൽകും. അതിന്നിടയിൽ ചിലർ ചെറിയ തുക നൽകും. അഞ്ഞൂറുരൂപയും ആയിരം രൂപയും (അല്ലെങ്കിൽ അതിനുള്ള സാധനങ്ങൾ). സമ്മാനങ്ങൾ നൽകുന്നതിന്നിടയിൽ ഞാൻ അമ്പതുരൂപ നൽകുമ്പോൾ "ദരിദ്രവാസി" എന്നൊരു തോന്നലാണ് സമ്മാനം സ്വീകരിക്കുന്ന ആൾക്ക് എന്നെപ്പറ്റിയുണ്ടാവുക. എന്തിന് ഈ നാണക്കേട് വരുത്തിക്കൂട്ടണം?

2. വിശേഷാവസരങ്ങളുടെ ഒരു ആറാട്ടാണിപ്പോൾ. എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളും കല്യാണാഴ്ചകളാണ്. ഒരു ഞായറാഴ്ചതന്നെ പല കല്യാണങ്ങൾ. രാവിലെ വിവാഹങ്ങൾ, വൈകുന്നേരം സ്വീകരണങ്ങൾ. ഞായറാഴ്ചക്കപ്പുറം വരുന്ന മുടക്കദിവസങ്ങളും കല്യാണാഴ്ചകളാണ്', പിറന്നാൾ, ചോറൂണ്, ഗൃഹപ്രവേശം എന്നിവ ഏതുദിവസവും ഉണ്ടാകാം. ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ സമ്മാനം നൽകാൻതന്നെ ഭീമമായ ഒരു തുക കരുതേണ്ടിവരും. ഇതിനുപുറമെയാണ് നാട്ടിലെ വിവിധ കലാപരിപാടികൾ, പൂരം, ഉത്സവം, പ്രതിഷ്ഠാദിനം, വായനശാല-കലാസമിതി-സ്പോർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് വാർഷികങ്ങൾ, വിവിധ രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹിക സംഘടനകളുടെ വാർഷികങ്ങൾ - ഒരാൾ നൽകേണ്ടിവരുന്ന സംഭാവനകൾക്ക് പരിധിയൊന്നുമില്ല. പൊതുപ്രവർത്തനങ്ങളെ സഹായിക്കേണ്ടതും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതും ഒരു പൗരന്റെ കടമയാണെന്നതിനാൽ ഇവയിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ പറ്റില്ല. ഇവയ്ക്കുപുറമെ സമ്മാനപരമ്പരകൾകൂടി പണമുണ്ടാക്കണമെന്നുവരുമ്പോൾ ആരും വെള്ളം കുടിച്ചുപോകും. അങ്ങനെ കഷ്ടപ്പെട്ട് സമ്മാനങ്ങൾ നൽകുമ്പോൾ അതുവാങ്ങുന്നവന്റെ പുച്ഛത്തോടെയുള്ള നോട്ടം കൂടിയായാൽ കഥ പൂർത്തിയായി. സമ്മാനം നൽകിയില്ലെങ്കിൽ ഇല്ല എന്നുമാത്രമേ വരൂ.

എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമാണ് എന്റെ സമ്മാനം. ഒരു വിശേഷാവസരത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതുതന്നെ ഒരു ദിവസത്തെ ജോലി അല്ലെങ്കിൽ വിശ്രമം വേണ്ടെന്നുവച്ചിട്ടാണ്. ആ ത്യാഗം തന്നെ വലിയൊരു സമ്മാനമാണ്.

സമ്മാനങ്ങൾക്ക് ദുഷിച്ചൊരു മറുവശമുണ്ട്. മനഃപൂർവ്വമല്ലെങ്കിലും അതൊരു ഇരയിട്ട് മീൻ പിടിക്കലാണ്. സമ്മാനം സ്വീകരിക്കുന്നവൻ തിരിച്ചു സമ്മാനം നൽകാൻ ബാധ്യസ്ഥനായിത്തീരുന്നു. വെറുതെ സമ്മാനം നൽകിയാൽ പോരാ, വാങ്ങിയ സമ്മാനത്തിന്റെ നിലവാരത്തിലുള്ള സമ്മാനം തിരിച്ചുനൽകുകയും വേണം. ഇതെല്ലാം പലപ്പോഴും അഭിമാനത്തിന് ക്ഷതമേൽപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്.

ആർക്കും സമ്മാനം നൽകാതിരിക്കുക - അതാണ് ഉത്തമം. ഇനി സമ്മാനം നൽകിയേ തീരൂ എങ്കിൽ അത് പണമായി നൽകുക. ഒരു പ്രയോജനവുമില്ലാത്ത ശല്യമായിത്തീരുന്ന സമ്മാനങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുക. ചില വീട്ടുകളിൽ ഇപ്പോൾ കക്കൂസിൽപോലും ക്ലോക്ക് കാണാം - സമ്മാനം എവിടെയെങ്കിലും ഒതുക്കണ്ടേ!

ടി.വി.അച്യുതവാരിയർ

കത്തുകൾ

സമ്മാനങ്ങളെക്കുറിച്ചെഴുതിയ ലേഖനം സമകാലിക പ്രസക്തമായി. സമ്മാനങ്ങൾ ഒഴിവാക്കി, സാന്നിദ്ധ്യം തന്നെയാണ് സമ്മാനം എന്നാവുന്നതാണ് കൂടുതൽ നല്ലത്. വിവാഹങ്ങൾ മുഹൂർത്തം നോക്കി നടത്തുന്നതിനാൽ ചില പ്രത്യേക മാസങ്ങളിൽ ഒരു കുടുംബത്തിനു അഞ്ചും ആറും വിവാഹങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കേണ്ടിവരികയും അവിടെയെല്ലാം പാരിതോഷികങ്ങൾ നൽകാൻ പലിശക്കുപോലും കടം വാങ്ങേണ്ടിവരികയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥ സർവ്വസാധാരണമാണ്. അതുകൊണ്ട്, നിറഞ്ഞ സന്തോഷത്തോടെയല്ല മറിച്ച് ഒരു കടപ്പാട് പൂർത്തിയാക്കുന്ന യാന്ത്രികമനോഭാവത്തോടെയാണ് ഇന്ന് പലർക്കും ഇത്തരം ആഘോഷങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കേണ്ടിവരുന്നത്. അതൊഴിവാക്കാൻ പാരിതോഷികങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുന്ന രീതി സ്വീകരിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.

ജസ്റ്റിൻപോൾ
അവിട്ടപ്പിള്ളി.

മാംസാഹാരം പാപമല്ല

മാംസവും മദ്യവും ഉപയോഗിക്കുന്നത് ആർഭാടമായോ പാപമായോ എന്ന് ഓരോരുത്തരും സ്വയം ചോദിക്കുന്നതായിരിക്കും നല്ലത്. കാരണം ബൈബിളിൽ ഒരിടത്തും മദ്യം കഴിക്കാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

വീഞ്ഞിനെ മദ്യമായി കണക്കാക്കിയത് വലിയ തെറ്റായിപ്പോയി. അത് ഒരു പഴച്ചാറാണ്. അതിലുള്ളതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ ആൽക്കഹോൾ അംശം കലർത്തിയിട്ടുള്ള ആസവങ്ങളേയും ചില ഇംഗ്ലീഷ് മരുന്നുകളെയും മദ്യഗണത്തിലല്ലല്ലോ പെടുത്തുന്നത്.

ക്രിസ്ത്യീയ വിശ്വാസമനുസരിച്ച് വീഞ്ഞ് യേശുവിന്റെ രക്തവും അപ്പം ശരീരവുമായി കണ്ട് വേണം സ്വീകരിക്കാൻ. വീഞ്ഞും മദ്യമാണ്, അതിനാൽ മദ്യം കഴിക്കാം എന്നു കരുതി മദ്യപാനം നടത്തുന്നവർ പാപികളാണ്.

മോഷണവും മദ്യപാനവും പാപമായിത്തന്നെ ബൈബിളിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മൃഗങ്ങളെ ഭക്ഷിക്കുന്നത് പാപമാണെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

ടോണി വി.ടി., അന്നകര.

[മൃഗങ്ങളെ ഭക്ഷിക്കാതിരിക്കുന്നത് പാപമാണെന്ന് ബൈബിളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? നീ കൊല ചെയ്യരുത് എന്നു ബൈബിളിൽ കാണുന്നില്ലേ? കൊല ചെയ്യാതെങ്ങിനെ മാംസം കഴിയ്ക്കാനാവും? യേശുവിന് മൃഗങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹവും കരുണയും കാണാതെ പോകുന്നതെന്തുകൊണ്ട്? നിന്നെപ്പോലെ നിന്റെ അയൽക്കാരനെയും സ്നേഹിക്കുക എന്ന വചനത്തിലെ അയൽക്കാരനിൽ, പുൽക്കൂട്ടിൽ പിറന്ന യേശു തന്റെ അയൽക്കാരനായി ആ വളർത്തുമൃഗങ്ങളേയും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടാവില്ലേ? എല്ലാറ്റിനുമുപരി, മൃഗങ്ങളെ തിന്നാമെങ്കിൽ മനുഷ്യനെത്തന്നെ തിന്നുന്നതിൽ തെറ്റില്ലെന്നും കൂടി സമ്മതിക്കേണ്ടി വരില്ലേ? - ഇതെല്ലാം സംശയങ്ങളാണ്. മാംസഭക്ഷണത്തിന് യേശുവിന്റെയോ വേദപുസ്തകത്തിന്റെയോ പിന്തുണയുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കാൻ ശ്രമിച്ച് സ്വന്തം ശീലത്തിന് ദൈവപിന്തുണയുണ്ടെന്ന് സമർത്ഥിക്കാൻ പോകാതിരിക്കുകയാണ് ഭംഗി.
- പത്രാധിപർ]

ഇന്റർനെറ്റ് ബ്ലൂ

ഇന്റർനെറ്റ് കഫെയിലെ അശ്ലീലചിത്രാസ്വാദനത്തെ കുറിച്ചെഴുതിയതിന് നന്ദി. ഇന്റർനെറ്റ് കഫെകളിൽ പോകുന്നവരെക്കുറിച്ച് ഏതോ ഗൗരവമുള്ള വിഷയത്തിൽ ഗവേഷണം നടത്താൻ പോകുന്നവരെന്ന തോന്നലാണ് സമൂഹത്തിന്. അവരവിടെ ഗവേഷണം നടത്തുന്നത് ഏതു മേഖലയിലാണെന്ന് ഈ രംഗവുമായി അടുത്തപരിചയമുള്ളവർക്കേ അറിയൂ. അക്കാര്യം പരസ്യമാക്കിയത് നന്നായി.

ടോണി, വടക്കൻവീട്
തൃശ്ശൂർ - 680 508

മന്ത്രിസ്ഥാനം മഹാശ്ചര്യം

മെയ് ലക്കം എഡിറ്റോറിയലും പരമേശ്വരന്റെ ലേഖനവും (വിവർത്തനം) ഉഷാറായിരുന്നു. സ്വദേശിവ്രതക്കാരും വിദേശക്കുത്ത കവിരുധരും ഒക്കെയായുള്ളവർ അധികാരത്തിലെത്തുമ്പോൾ മലക്കംമറിയുന്ന കാഴ്ച അത്ഭുതകരം. മന്ത്രിസ്ഥാനവും എം.പി;എം. എൽ.എ. പദവികളും നഷ്ടമാവുമ്പോൾ ഇക്കൂട്ടർ കാര്യങ്ങളൊക്കെ തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ആശ്ചര്യം തന്നെ!

ശങ്കരൻ കോറോം.

പരിസ്ഥിതി ക്യാമ്പ്

ഒരേ ഭൂമി- ഒരേ ജീവൻ

പരിസ്ഥിതി അവബോധന ക്യാമ്പുകൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വിദഗ്ദ പരിശീലകരെ വാർത്തെടുക്കുന്നതിനായുള്ള പരിശീലനപരിപാടി ഈ വർഷവും സംഘടിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിൽ കുറഞ്ഞത് 20 ദിവസമെങ്കിലും ഇതിനായി മാറ്റിവെക്കുവാൻ തയ്യാറും താൽപര്യവും ഉള്ളവർ മാത്രം ബന്ധപ്പെടുക.

ടോണിതോമാസ്,
കിഴക്കേക്കര, കാഞ്ഞിരപ്പുഴ,
പാലക്കാട്,678 591.

ശംഖുപുഷ്പത്തിന്റെ വേരുവേണം

തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലെ ഒരു സാധുകുടുംബത്തിലെ കുട്ടിക്ക് ആയുർവ്വേദ ചികിത്സയ്ക്കുപയോഗിക്കാൻ വെള്ളശംഖുപുഷ്പച്ചെടിയുടെ വേര് തുടർച്ചയായി ആവശ്യമുണ്ട്. ഇത് കിട്ടാനിടയുള്ളവർ കേരളീയം വിലാസത്തിൽ (കേരളീയം, തൃശ്ശൂർ - 4) അയച്ചുതരുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. പ്രതിഫലം പ്രതീക്ഷിക്കരുത്. വിത്ത് അയച്ചു കിട്ടിയാലും സഹായകമാവും.